

VITALITÀ

Revista Olotina Literaria, científica y administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÀ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLITIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Imprempta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.

Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE. Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIIN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ LA CRÍTICA

Del dia

Olot, d'un quant temps ensà, travessa un període verdaderament interessant en la seva vida polític-social, ben digne, per cert, de fer fixar la atenció de quants tinguin un esperit mitjanament observador y sàpiguen treure o deduir conseqüències dels fets, que encara que semblin aparentment deslligats, tots tenen el seu encadenament y la seva lògica.

Ja dura massa que la vida social olotina es una vida inadequada, purament artificial, moguda tan sols per imposicions ridícules, petites miseries y un desmesurat interès particularista, com ja havem fet notar altres vegades, de quins, abrigantse ab la capa que s'abriguin, y cubreixinse ab la màscara que vulguin, qu'aquí tots ens coneixem prou, no tenen altre mèrit ni contenen altre forsa positiva que l'audàcia propia y la desorganització agena, que, així sí, han sapigut prou fomentar per imposar la seva voluntat que no respón a res més que a mires interessades.

Es hora de dirho clar d'una vegada: *La gent de be* està avui en la més estrepitosa de les bancarrotes. Ha bastat afiliar-se, fins ara, dins d'un grupu que ell mateix, ja que no'ls seus fets, perque aquests no's veuen en lloc, s'havia classificat y adjudicat un títol que no s'ha d'adquirir per una filiació sino per les obres que cada qual practiqui, haventse apoderat d'una bandera de moralitat que es patrimoni de tots, perque ab aquell allistament y unes quantes exterioritats per cubrir les apariències, quedessin ja santificades *totes* les seves accions.

Y així havem viscut en la més gran de les farses, explotantse com a patent de corso, una honorabilitat que estava molt lluny d'existir en la realitat, y anavem vivint dintre d'aquest convencionalisme, sense que ningú s'atrevis a aixecar la seva veu devant la por dels procediments més o menys cristians que aquí se venien usant per portar *la convicció* a les intel·ligències reaccies.

El fondo d'una organització així constituïda, ha de ser per forsa fals y no ha de resistir la més lleugera empena y flota en l'espai l'esperit de protesta contra aquest fictiu estat de coses, faltant sols que prengui una concreció determinada.

Es per això que fins el més petit incident fa

trontollar tot seguit aquest edifici en estat ruïnós, y air, ab motiu de certes discussions hagudes en la Casa Comunal, y avui, per un petit fet de la vida ciutadana, vibra y se commou l'atenció pública y s'apassionan els ànims, lo que no son més que senyals de que s'acosta una vida més ample y més propia dels temps y de les circumstancies actuals, fugint de la insoporable que'ns havien creat nostres Tartufus, que a bon segur s'ho pendrien ab més serenitat y no anirien a augmentar l'escandol si tinguessin ben tranquila la consciència y ben neta la camisa.

Acabem tots d'una vegada ab una política de ficcions y paraules per anar resoltament a la de fets, y en el terreny particular, jutjem a cadascú per les seves obres y no per la màscara de que's cobreixi, fugint així del perill de ser bescantats, que sembla ser avui l'afició dominant ab uns y altres.

Z.

El Museu Biblioteca

Observacions

A Olot, com en altres poblacions de major o menor importància, s'hi nota una tendència ben marcada a la descentralització intel·lectual y artística.

Degut al esforç de la digna Junta, secondada per el municipi y alguns de la població, compte avui el nostre Museu ab un contingent d'objectes més o menys remarcables que li asseguren la base pera crear un museu històric local y d'etnografia comarcal.

Pera que siguin profitosos els esforços de tots els que hi cooperen, convindria que's prenguéss una deguda orientació, estudiant y compenetrant-se de lo que son alguns museus d'aquesta classe, d'etnografia popular, com son, per exemple, el de Munich, Zurich, Basilea, Nîmes, Grenoble y altres. A Estocolm, el museu del nord, fundat per el Dr. Harzelius, conté, entre altres coses, una serie de reconstitucions d'interiors Suechs, Noruecs, Japones, etc. A Bergen (Noruega), s'hi troba un museu especial, y ben local, consagrat enterament

a la reconstitució d'un *comptoir* de la Lliga Francesa.

En aquets països del nord (Suecia, Noruega, Dinamarca, Schleswig), no es raro trobar museus com si diguessim a l'aire lliure, en els que s'troven exposats continuament els objectes a l'interior de les cases, o sigui, en el seu lloc natural.

En el *Museu Arlaten*, fundat en 1897 per el gran poeta de Maillanes Frederic Mistral, s'hi nota un gran esforç per col·locar d'aquesta manera les seves col·leccions provençals, puig s'ha d'entendre que no n'hi ha prou de recullir objectes preciosos, sino que cal donarlos-hi tot el seu valor. No basta solsament d'exhibirlos, perque moltes vegades objectes que col·locats en son degut lloc farien el seu paper, passen despercebuts perque en sa col·locació sols s'ha tingut en compte d'omplenar un buit. Es, doncs, de gran conveniència que'ls que cuidin o tinguin l'encarrec d'organitzar un museu d'etnografia popular, no deixin de visitar primerament d'altres que estiguin ben montats, com per exemple el *Museu Arlaten* a que ens referim.

Deia Mistral en son periòdic *L'Aioli*, quan se va proposar fundar el museu: «allí s'hi trovarán colleccions de ninetes representant les filles d'Arles, ab la seva indumentaria nacional de diverses èpoques; colleccions de joies de les artesanes y demés obres artístiques de l'argenteria d'Arles; vindrán, seguidament, els mobles, llits, caixes, guardarrobes y també'ls objectes usuals per els guardians d'eugassades y tores de la Camarge, així com els utensilis dels pastors de remats d'ovelles de la Grau. També contindrà objectes de cuina y atuells dels grans masos de la Camarge, *fayences* y terrissa antigues y models en miniatura de les barques de la gloriosa marina d'Arles, avui desapareguda». Y el *Museu Arlaten* conté ja tot lo que'n Mistral desitjava y moltes coses més. Ab el decidit apoi del Concell municipal d'Arles y l'haver invertit la major part del premi Nobel que l'hi fou adjudicat fa uns set anys, ha pogut veurer Mistral complert el desitg de tota sa vida. Els turistes y els artistes no deixen de visitar-lo perque saben que hi trovarán els documents millors y més preciosos sobre l'existència, les costums, els gustos y el caràcter d'aquesta rassa provençal vigorosa entre totes.

Josep Plá

PINTOR DECORADOR * * * CARRER DEL PATI NÚM. 1 * * * DEVANT LA
PESCATERIA * * * PREUS ECONÓMICS * * * * *